

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2636/2019
27.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Комуналпројект“ Бачка Паланка, чији је пуномоћник Велимир Бјелановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 880/19 од 14.03.2019. године, у седници већа од 27.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 880/19 од 14.03.2019. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 319/2018 од 05.12.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 130.750,00 динара.

Тужени **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 22.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 319/2018 до 05.12.2018. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади материјалну штету због уништења монтажно-демонтажног објекта који се налазио на пијаци у ..., уписан у лист непокретности ... КО ..., парцела ..., у износу од 1.065.120,00 динара са законском затезном каматом од дана рушења објекта до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 108.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на парничне трошкове од пресуђења до дана извршности пресуде. Ставом четвртим изреке тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 880/19 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке усвојена је жалба туженог и преиначена првостепена

пресуда тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду материјалне штете због уништења монтажно-демонтажног објекта у износу од 1.065.120,00 динара са законском затезном каматом од дана рушења објекта до исплате и тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 154.575,00 динара. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 130.750,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац као закупац и тужени као закуподавац су од 1998. године више пута закључивали уговоре о закупу локације на пијаци у ..., а последњи уговор је закључен 01.08.2015. године, којим је тужени дао у закуп тужиоцу локацију на тој пијаци, с'тим што ће закупни однос по том уговору трајати до 31.08.2015. године. Уговорен је и отказни рок од 15 дана који се супротној страни даје од првог до петнаестог у месецу, и да је након раскида уговора закупопримац дужан да се из објекта исели у року од 15 дана, а уколико то не учини, закуподавац ће то извршити на рачун закупопримца. Општинско веће Општине Бачка Паланка је на седници од 03.07.2015. године донело решење о давању сагласности на елаборат о уређењу мешовите пијаце у ..., а ово решење је објављено у Службеном листу општине од 05.08.2015. године. Обавештењем туженог од 14.09.2015. године, које је тужилац примио 21.09.2015. године, тужилац је позван да до 27.09.2015. године, који дан је падао у недељу, уклони свој монтажни објекат, из разлога што ће се део пијаце у коме се објекат налази реновирати постављањем нових монтажних објеката, након чега ће са њим бити закључен нови уговор о закупу. Власници свих осталих локала на пијаци су самостално уклонили своје објекте, осим тужиоца који локал није уклонио до 27.09.2015. године. Тужилац је након истека последњег уговора о закупу наставио да користи закупљену локацију, а рушење његовог локала тужени је извршио дана 27.09.2015. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, побијаном другостепеном пресудом је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете настале услед рушења монтажног објекта. По оцени другостепеног суда, с'обзиром да је тужени упутио допис тужиоцу о датуму до кога је дужан да уклони свој објекат на пијаци, постојала је обавеза тужиоца да до тог датума уклони свој објекат, као што су то учинили и остали власници суседних објеката. Није од значаја ни моменат рушења објекта

односно да ли се то десило у недељу или следећег првог радног дана, с`обзиром да тужилац није доказао основ за спорно потраживање, јер би објекат неминовно морао бити срушен сагласно решењу Општине Бачка Паланка о давању сагласности на елаборат о уређењу пијаце. Тражећи од тужиоца да уклони монтажни објекат, тужени се противио даљем коришћењу закупљене локације, па се не може сматрати ни да је уговор о закупу прећутно продужен тиме што је тужилац наставио да користи закупљену локацију након рока на који је уговор закључен.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право.

Наиме, тужени је приступио рушењу монтажног објекта тужиоца без доношења конкретне одлуке надлежног органа за уклањање овог објекта, а елаборат о уређењу пијаце и обавештење туженог о обавези уклањања објекта не могу се сматрати одлукама надлежних органа о уклањању објекта. Ово нарочито што је у време уклањања објекта закуп и даље трајао, у смислу члнa 596. Закона о облигационим односима - ЗОО, који прописује да када по протеку времена за које је уговор о закупу био закључен купац продужи да употребљава ствар, а закуподавац се томе не противи, сматра се да је закључен нови уговор о закупу неодређеног трајања под истим условима као и претходни. С`обзиром да је претходни уговор о закупу истекао 31.08.2015. године и да је након истека уговора тужилац наставио да користи закупљену локацију, чему се тужени није противио, има се сматрати да је закључен нови уговор о закупу неодређеног трајања, у складу са наведеном законском одредбом. И у ситуацији да се обавештење туженог од 14.09.2015. године, које је тужилац примио 21.09.2015. године, сматра отказом уговора о закупу, није испоштован рок који је тужиоцу остављен за иселење и уклањање објекта.

Врховни касациони суд налази да је, независно од напред наведеног, тужени у конкретном случају поступао противправно, јер је без одлуке надлежног органа (управног или судског), приступио рушењу тужиоцевог објекта. Из наведеног произилази да је тужени тужиоцу на наведени начин проузроковао материјалну штету, па је у обавези да му ову штету надокнади, у смислу чл. 154. и 185. став 3. ЗОО, при чему је висина штете правилно утврђена према налазу и мишљењу вештака, у складу са чланом 189. ЗОО.

С`обзиром на наведено, побијана другостепена пресуда је преиначена и потврђена првостепена пресуда, и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка, јер није успео успору.

Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у висини трошкова састава ревизије, према важећој Адвокатској тарифи, у складу са чланом 165. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ЈД/ан